

ПЕДАГОГІЗАЦІЯ БАТЬКІВ – ЗАПОРУКА МОВЛЕННЄВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ З ВАДАМИ МОВЛЕННЯ

Залізник А.М.

канд. пед. наук, доц.

Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини

Оволодіння мовленням особистості – одна з кардинальних проблем. Це складний, багатосторонній психічний процес. Його подальший розвиток залежить від багатьох чинників. Мовлення починає формуватись лише тоді, коли головний мозок, слух, артикуляційний апарат дитини досягнуть певного рівня розвитку. Це значною мірою залежить від оточуючого середовища. Існують певні причини затримки мовленнєвого розвитку, серед них:

- педагогічна занедбаність,
- відсутнє чи недостатнє спілкування з дитиною,
- загальна ослабленість дитини після перенесених інфекційних захворювань,
- ускладнення під час вагітності та пологів матері

Дітям з мовленнєвими порушеннями притаманні деякі відставання у розвитку психічних процесів, а тому навчання у школі, що відбувається вже не на практичному (як у дошкільному дитинстві), а на усвідомленому рівні, і передбачає високий рівень функціонування уваги та пам'яті, мисленнєвих операцій (особливо аналізу та порівняння), в цілому виявляється надто складним. Тому дітям потрібні регулярна мовленнєва комунікація, турбота та любов.

Вихователі–логопеди дошкільного закладу – перші педагоги, з якими зустрічаються батьки. І саме від них вони потребують першу кваліфіковану допомогу з питань мовленнєвого виховання та навчання взагалі. Від того, наскільки батьки й вихователі–логопеди зможуть порозумітися, від єдності в підході до дитини великою мірою залежить успіх.

Форми роботи з батьками можуть бути колективними, індивідуальними, а також наочно-інформаційними (виставки дитячих робіт; реклама книг, публікацій у періодиці, в системі Інтернет з проблем сімейного виховання). Вважаємо, що позитивні результати у мовленнєвому вихованні дітей з вадами мовлення можна досягти при вмілому поєднанні колективних та індивідуальних форм роботи вихователів-логопедів з батьками. Педагогічна просвіта батьків повинна мати цільову направленість.

Для пропаганди педагогічних знань серед батьків використовуються різноманітні форми роботи із сім'єю, які мають свою специфіку: колективні батьківські збори, лекції, відвідування сімей, конференція, дискусія, рольові ігри, консультації, відвідування занять, куточки для батьків, практикум тощо.

На нашу думку, ефективність роботи з батьками визначається не тільки умінням змісту і форм спільної роботи, але і тим психологічним настроєм, який виникає у процесі повсякденних контактів між людьми і характеризує їх як взаємне довір'я і добропорядність. Необхідно, щоб робота з батьками велась ціленаправлено, планомірно та систематично.

Ми переконані, що індивідуалізація роботи з батьками, а також з підгрупою батьків приносить більшу користь, ніж колективні форми роботи, бо це дозволяє підходити до сім'ї диференційовано, з врахуванням загального психічного розвитку дошкільника, освіти, рівня культури, достатку, специфіки конкретних батьків.

Література:

1. Трубавіна І.М. Зміст та форми просвітницької роботи з батьками. / Науково-методичні матеріали для працівників соціальних служб, соціальних педагогів, студентів педагогічних вузів. – К.: УЦДССМ, 2000. – 88с.

2. Методика воспитательной работы: [учеб. пособ.] / Л.А.Байкова, Л.К.Гребенкина, О.В.Еремкина и др. – М.: Издательский центр “Академия”, 2002. – 144 с.